

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7763/2021
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Влада Републике Србије – Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3540/21 од 05.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3540/21 од 05.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3540/21 од 05.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1 7/17 од 13.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење Владе Републике Србије о именовању директора Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије 24 бр. 119-13746/2014 од 30.10.2014. године, којим је именована ББ за директора Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије на пет година. Ставом другим изреке исте пресуде, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да именује тужиоца за директора Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије, те да уколико тужена не поступи по овој пресуди у парционом року, да иста има служити као решење о именовању АА за директора Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије на пет година. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 73.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3540/21 од 05.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П1 7/17 од 13.11.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом тужиоца се оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, ревизијом тужиоца се указује да се не може дати предност Пословнику о раду туженог у односу на Закон о јавним агенцијама, који је у конкретном случају морао бити примењен. Међутим, нижестепени судови су, супротно оваквим ревизијским наводима применили одредбе чланова 22, 24, 25. и 27. Закона о јавним агенцијама, те су у смислу члана 27. став 2. тог Закона применили акт о оснивању јавне агенције, у конкретном случају Пословника о раду Управног одбора Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије где нису прописана посебна правила о мерилима стручне оспособљености кандидата приликом спровођења јавног конкурса, из чега произлази да оцена стручности и оспособљености кандидата подлеже дискреционој оцени чланова Управног одбора.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

У конкретном случају се не ради о парници из радног спора, у смислу члана 441. Закона о парничном поступку, код којих је ревизија увек дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 16.12.2014. године. Као вредност предмета спора у тужби означен је износ од 10.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на поништај решења Владе Републике Србије о именовану директора Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић